

VERBEECK, René, dichter (Wilsle 18 april 1904).

Behaalde in 1926 aan de Rijksmiddelbare Normaalschool in Gent het regentaat in de Germaanse talen. Van 1927 tot '34 was hij leraar te Beauraing, daarna te Mechelen. Tussen 1947 en '59 was hij als vertaler werkzaam; van 1953 af trad hij ook op als docent aan de Katholieke Vlaamse Volkshogeschool in Antwerpen, en van 1959 tot zijn pensionering in 1970 was hij leraar aan het St.-Jan Berchmanscollege in Antwerpen.

Als auteur debuteerde Verbeeck in 1926 met de verzenbundel Oriëntering, waarop een elftal bundels zijn gevolgd. Hij wordt beschouwd als de

DE GROOTE STILLE TAAK

Vlaanderen, ook de stillen werken aan u,
die in uw bloemen wonen, uw wolken
en u heffen uit de beelden der vergankelijkheid,
die met hun kracht en teederheden zonen
winnen uit de vrouw en in de schaduw hunner vrouw
met dagelijkschen moed de banden vlechten
van bloed en geest. En die de liederen zingen
van 't eigen hart in uw veelvuldig hart
zichzelf voltooiend 't heilig erf der vaderen
verrijken, vormen breken, vormen scheppen, streven
groeten naar de maat van hunnen Droom
waarin uw volk kan leven.

René Verbeeck

belangrijkste Vlaamse vertegenwoordiger van het vitalisme in de poëzie.

De meer dan eens bekroonde dichter, die ook essays schreef (over H. Marsman en P.G. Buckinx), was in 1930 betrokken bij de oprichting van het tijdschrift *De Tijdstroom* en in 1936 van het tijdschrift *Vormen*. Voor de verbreiding van de dichtkunst in Vlaanderen verwierf hij bijzondere verdiensten met *De Bladen voor de Poëzie*, die hij van 1937 tot '44 leidde en voor een gedeelte ook zelf drukte. In die zeven jaren publiceerde hij een 70-tal bundels; onder de auteurs waren er talrijke die later bekend geworden zijn. Toen in 1952 de uitgave van *De Bladen voor de Poëzie* door Herman van Fraechem (z. aldaar) werd hervat, trad Verbeeck weldra tot het leescomité toe.

De dichter, die in de Tweede Wereldoorlog ook enige tijd lector was van de uitgeverij Steenlandt, werd in 1944 beschuldigd van culturele collaboratie en moest 22 maanden in de gevangenis doorbrengen, een buiten verhouding zware straf die zijn dichterschap lang beïnvloedde.

De betekenis van deze kunstenaar voor de V.B. ligt in zijn werk voor de culturele promotie als medewerker aan tijdschriften en als uitgever, en in de geestelijke invloed van zijn poëzie. Een zijner bekendste gedichten is het in 1940 in de bundel *Tussen twee Werelden* opgenomen *De groote stille taak*. Dit gedicht is een reactie tegen luidruchtige „barden” uit de kringen van Jong-Duitschland en Volk, die hem en zijn vrienden uitscholden voor individualisten en formalisten die niet „volksverbonden” waren. „Wij waren dat wèl, zegde Verbeeck in een interview met *De Ceulaer*, maar daar putten wij onze inspiratie niet uit. Wat de barden met lawaai deden, wilden wij met poëzie doen”.

WERKEN : *Verzamelde Gedichten* (1974).

LITERATUUR : A. Demedts, *Moderne Vlaamse Poëzie. René Verbeeck*, in *De Periscoop* (april 1971); - J. Haest, *De dichter René Verbeeck* (1971); - P. de Vree, *René Verbeeck* (1974); - J. de Ceulaer, *René Verbeeck : Poëzie is een wijze van bestaan*, in *De Standaard* (23 mei 1969); - J. de Ceulaer, *Te gast bij Vlaamse auteurs*, V (z.j.).

GASTON DURNEZ